

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 5. rujna 2021.

[Multimedia]

Ozdravljenje srca počinje slušanjem

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije stavlja nam pred oči Isusa koji liječi gluhonijema čovjeka. U izvješću upada u oči način na koji Gospodin čini to znamenje. Čini to ovako: odvodi gluhonijemog na stranu, stavlja mu prste u uši i dodiruje mu jezik slinom, zatim pogleda prema nebu, uzdahne i kaže: *Effatà*, to jest „Otvori se!“ (usp. *Mk* 7, 33-34). Pri drugim ozdravljenjima, za jednako ozbiljne bolesti, kao što su oduzetost ili guba, Isus ne čini tolike geste. Zašto sada sve to čini, unatoč tome što je od njega zatraženo samo da položi ruku na bolesnika (usp. r. 32)? Zašto čini te geste? Možda zato što stanje te osobe ima posebnu simboličku vrijednost. Gluhonijemost je bolest, ali sadrži u sebi i jednu simboliku. Ta simbolika ima što za reći svima nama. O čemu se radi? Radi se o *gluhoći*. Taj čovjek nije mogao govoriti jer nije mogao čuti. Naime, Isus, da bi izliječio uzrok njegove bolesti, prvo mu stavlja prste u uši, a zatim na usta, ali prvo u uši.

Svi imamo uši, ali mnogo puta ne uspijevamo slušati. Zašto? Braćo i sestre, postoji, naime, unutarnja gluhoća za koju danas možemo moliti Isusa da je dotakne i ozdravi. A ta je unutarnja gluhoća gora od tjelesne, jer je to *gluhoća srca*. Vječito u nekoj žurbi, zaokupljeni s bezbroj stvari koje treba reći i učiniti, ne nalazimo vremena da zastanemo i saslušamo onoga koji nam govori. Riskiramo da postanemo neosjetljivi na sve i ne dajemo prostora onima koje treba saslušati: tu mislim na djecu, mlade, starije osobe, na mnoge one kojima nisu toliko potrebne riječi i propovijedi, već trebaju nekoga da ih se sasluša. Zapitajmo se: kakvo je moje slušanje? Dopuštam

li da me dotiču životi ljudi, znam li posvetiti vrijeme onima oko sebe da ih saslušam? To vrijedi za sve nas, ali na poseban način za svećenike. Svećenik mora slušati ljude, ne žuriti se, slušati..., i vidjeti kako može pomoći, ali nakon što sasluša. I svi mi: najprije moramo slušati, a zatim odgovoriti. Pomislimo na obiteljski život: koliko puta se govori, a da prije ne saslušamo, ponavljajući uvijek isto! Nesposobni slušati, uvijek govorimo uobičajene stvari, ili ne dopuštamo drugome da završi, želi nam nešto reći, a mi ga prekidamo. Ponovno rađanje dijaloga često nema veze s riječima, već sa šutnjom, tišinom, s time da se ne damo lako uvrijediti, da strpljivo saslušam drugoga, da slušam o njegovim nedaćama, o onome što nosi u sebi. Ozdravljenje srca počinje slušanjem. Slušati. A to ozdravlja srce. „Ali, oče, ima dosadnih ljudi koji govore uvijek iste stvari...“. Slušaj ih. A zatim, kad prestanu govoriti, reci im što im imaš za reći, ali saslušaj do kraja.

Isto je i s Gospodinom. U redu je da ga preplavimo molitvama i molbama, ali bolje je da ga prvo saslušamo. Sâm Isus to traži. U Evanđelju, kada ga pitaju koja je prva zapovijed, odgovara: „*Slušaj*, Izraele!“ Zatim dodaje prvu zapovijed: „Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, [...] i svoga bližnjega kao sebe samoga“ (Mk 12, 28-31). Ali prije svega: „*Slušaj*“. Slušaj, ti slušaj. Sjetimo li se slušati Gospodina? Kršćani smo, ali možda među tisućama riječi koje čujemo svaki dan ne nalazimo nekoliko sekundi da u nama odjekne nekoliko riječi Evanđelja. Isus je Riječ: ako ne zastanemo i poslušamo Ga, On prolazi dalje. Ako ne zastanemo i poslušamo Isusa, prolazi dalje. Sveti Augustin je govorio: „Bojim se Gospodina koji prolazi“. Bojao se da će pustiti da prođe, a da ga nije čuo. Ali ako posvetimo vrijeme evanđelju, otkrit ćemo tajnu svog duhovnog zdravlja. Evo lijeka: svaki dan malo šutnje i slušanja, nekoliko beskorisnih riječi manje i nekoliko Božjih riječi više. Imajmo uvijek evanđelje u džepu, koje puno pomaže. Poslušajmo i danas, kao i na dan krštenja, Isusovu riječ upućenu nama: „*Effatà*, otvori se!“. Otvori svoje uši. Isuse, želim se otvoriti tvojoj Riječi, otvoriti se slušanju. Isuse, izliječi moje srce od zatvorenosti, ozdravi mi srce od užurbanosti, ozdravi mi srce od nestrpljenja.

Neka nam Djevica Marija, otvorena slušanju Riječi, koja se u njoj utjelovila, pomogne svakog dana slušati njezinog Sina u Evanđelju i našu braću i sestre poniznim, strpljivim i pažljivim srcem.

Nakon Angelusa

Jučer je u Catamarci, u Argentini, proglašen blaženim Mamerto Esquiú, manji brat i biskup Cordobe. Konačno jedan argentinski blaženik! Bio je revan navjestitelj Riječi Božje, za izgradnju crkvene, ali i građanske zajednice. Neka nam njegov primjer pomogne da uvijek ujedinito molitvu i apostolat te služimo miru i bratstvu. Pljesak novom blaženiku!

U ovim trenucima nemira u kojima Afganistanci traže utočište, molim se za najranjivije među njima. Molim da mnoge zemlje prime i zaštitite one koji traže novi život. Molim i za prognanike da dobiju potrebnu pomoć i zaštitu. Svi mladi Afganistanci moraju dobiti priliku da steknu obrazovanje, tu bitnu vrijednost za ljudski razvoj. Neka svi Afganistanci, i oni u domovini i oni u

tranzitu i oni u zemljama domaćinima, žive dostojanstveno, u miru i bratstvu sa svojim susjedima!

Jamčim svoju molitvu za stanovništvo Sjedinjenih Američkih Država pogođeno proteklih dana snažnim uraganom. Neka Gospodin primi duše pokojnika i bude na pomoć onima koji pate zbog te nesreće.

Sljedećih se dana slavi židovska Nova godina, *Rosh Hashanah*. A zatim dva blagdana: *Yom Kippur* i *Sukkot*. Upućujem svoje iskrene čestitke svoj braći i sestrama židovske vjere: neka nova godina bude bogata plodovima mira i dobra za sve koji vjerno koračaju po Zakonu Gospodnjem.

Sljedeće nedjelje posjetit ću Budimpeštu u prigodi zaključenja Svjetskog euharistijskog kongresa. Moje će se hodočašće, nakon mise, nastaviti u Slovačkoj, gdje ostajem nekoliko dana, a završit će sljedeće srijede velikom pučkom proslavom Gospe Žalosne, zaštitnice te zemlje. Bit će to tako dani obilježeni *klanjanjem* i *molitvom* u srcu Europe. Dok srdačno pozdravljam one koji su pripremili to putovanje kao i one koji me čekaju i s kojima se i ja sam želim susresti, molim sve da me prate molitvom, a pohode koje ću ostvariti povjeravam zagovoru mnogih herojskih ispovjedalaca vjere, koji su svjedočili evanđelje na tim mjestima usred neprijateljstava i progona. Neka pomognu Europi da i danas svjedoči, ne toliko riječima, već prije svega djelima milosrđa i prihvaćanja, blagovijest Gospodina koji nas ljubi i spašava. Hvala!

A sada vam upućujem pozdrav vama, dragi Rimljani i hodočasnici! Upućujem posebno čestitke Marijinoj legiji koja slavi stotinu godina postojanja: Bog vas blagoslovio i Djevica čuvala! Pozdravljam mlade iz Djela Crkve (Opera della Chiesa), mlade iz Faenze i one iz Castenedola koji su primili krizmu i prvu pričest, skupinu iz Arta Terme te vjernike iz Poljske i Litve u pratnji svojih prijatelja iz Abruzzu.

Danas je spomen svete Terezije iz Kolkate, koju svi poznaju kao Majku Tereziju. Veliki pljesak! Upućujem svoj pozdrav svim Misionarkama ljubavi, koje se diljem svijeta predano zalažu u često herojskoj službi, a posebno pozdravljam sestre „Marijinog dara“ („Dono di Maria“) ovdje u Vatikanu.

Svima želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!